

— זהר תהלים —

לְזֶה? אֵלָא כִּיּוֹן שְׂיַדַע מִשָּׁה שְׁהַעֲבֵרוּ מִיִּשְׂרָאֵל אוֹתָם כְּלִי זִין עֲלִיוֹנִים, אָמַר, הָרִי וְדָאֵי מִכָּאן וְהִלָּא הַנְּחַשׁ הָרַע יָבֵא לְדוֹר בִּינֵיהֶם. וְאִם יַעֲמַד הַמִּקְדָּשׁ כָּאֵן בִּינֵיהֶם, יִטְמָא. מִיָּד - וּמִשָּׁה יִקַּח אֶת הָאֵהָל וְנִטְהַר לֹא מִחוּץ לַמִּחְנָה הַרְחֵק מִן הַמִּחְנָה. מִשּׁוּם שְׁמִשָּׁה רָאָה שְׁהָרִי אֲזִי יִשְׁלַט הַנְּחַשׁ הָרַע מַה שְּׁלֵא הִיָּה מִקְדָּם לְכֹן.

להתפלל על זרע כָּשֶׁר

כִּי לֹא אֵל חֲפִיץ רָשַׁע אֶתָּה לֹא יִגְרָךְ רַע (ה).
 (ה) : [זוהר ויקרא פ' אמור (ד' צ' צ')] עוֹד פִּתַּח וְאָמַר, וְלֹא יִחַלַּל זִרְעוֹ בְּעַמּוּי כִּי אֲנִי ה' מִקְדָּשׁוֹ. בֵּא רָאָה, כָּל מִי שְׁמוּצִיא זִרְע לְבִטְלָה, לֹא זוֹכֵה לְרִאוֹת פְּנֵי שְׂכִינָה, וְנִקְרָא רַע, שְׁכָתוּב (תהלים ה) 'כִּי לֹא אֵל חֲפִיץ רָשַׁע אֶתָּה לֹא יִגְרָךְ רַע'. זֶה מִי שְׁמוּצִיא אוֹתוֹ בִּידוֹ, אוּ בְּאִשָּׁה אַחֲרַת שְׂאִינָה כְּשֶׁרָה. וְאִם תֹּאמַר שְׁמוּצִיא אוֹתוֹ בְּאִשָּׁה שְׂאִינָה מִתְּעַבְרַת, כִּךְ גַּם? לֹא. אֵלָא כְּמוֹ שְׁאִמְרָנוּ. וְעַל כֵּן יִבְקַשׁ אָדָם מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִזְמִין לוֹ כְּלִי כְּשֶׁר, שְׁלֵא יִפְגַּם זִרְעוֹ. מִי שְׁמוּצִיא זִרְע בְּכִלִּי שְׁלֵא כְּשֶׁר, פּוֹגֵם אֶת זִרְעוֹ. אוֹי לְמִי שְׁפּוֹגֵם אֶת זִרְעוֹ. וּמַה בְּשֶׂאֵר בְּנֵי אָדָם כִּךְ - בְּכַהֵן שְׁעוֹמֵד לְמִטָּה כְּמוֹ שְׁלִמְעֵלָה בְּקִדְשָׁה עֲלִיוֹנָה עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה.

מאותו פגם וְחֲטָא יוֹרְדִים וְאִין עוֹלִים

לֹא יִגְרָךְ רַע (ה, ה). : [זוהר שמות פ' ויקהל (ד' צ' צ')] בְּשַׁעָה שְׂדָנִים אוֹתוֹ בְּאוֹתוֹ עוֹלָם, מִסְתַּכְלִים בְּמַעֲשָׂיו. אִם הִיָּה פּוֹגֵם אֶת סוּד בְּרִית הַקְדָּשׁ שְׁחַתוּם בְּכֶשֶׁר, וְעַכְשָׁו פּוֹגֵם אֶת הָאָרוֹן (הברית) שְׁלוֹ בְּזָה -

שְׁעַמְדוֹ יִשְׂרָאֵל עַל הַר סִינַי, הַעֲבָרָה מֵהֶם זֶה־מַתּוֹ שֶׁל הַנְּחַשׁ הַזֶּה, שְׁהָרִי אֲזִי בְטוֹל שֶׁל יִצָּר הָרַע הִיָּה בְּעוֹלָם, וְדַחַו אוֹתוֹ מֵהֶם, וְאֲזִי נֶאֱחָזוּ בְּעַץ הַחַיִּים וְעָלוּ לְמַעְלָה, וְלֹא יָרְדוּ לְמִטָּה. אֲזִי הָיוּ מְכִירִים וְהָיוּ רוֹאִים אֶסְפִּקְלָרִיּוֹת הַעֲלִיוֹנוֹת, וְעֵינֵיהֶם הוֹאָרוּ, וְשִׁמְחוּ לְהַכִּיר וְלִשְׁמַע. וְאֲזִי חָגַר אוֹתָם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בַחֲגוּרוֹת שֶׁל אוֹתִיוֹת הַשֵּׁם הַקְדוּשׁ שְׁלֵא יוּכַל לְשַׁלַּט עֲלֵיהֶם הַנְּחַשׁ הַזֶּה, וְלֹא יִטְמָא אוֹתָם כְּבִרְאשׁוֹנָה. כִּיּוֹן שְׁחֲטָאוּ בְּעַגְלָה, הַעֲבָרוּ מֵהֶם כָּל אוֹתָן הַדְרָגוֹת וְהָאִוֹרוֹת הַעֲלִיוֹנִים, וְהַעֲבָרָה מֵהֶם חֲגוּרַת כְּלִי הַזִּין שְׁהַתְּעַטְרוּ מִהַשֵּׁם הַקְדוּשׁ הַעֲלִיוֹן, וְהַמְשִׁיכוּ עֲלֵיהֶם הַנְּחַשׁ הָרַע כְּמִקְדָּם, וְגִרְמוּ מוֹת לְכָל הָעוֹלָם. וְאַחַר כִּךְ מַה כְּתוּב? וַיִּרְא אֶהָרֶן וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מִשָּׁה וְהִנֵּה קָרָן עוֹר פָּנָיו וַיִּירָאוּ מִגִּשְׁת אֱלֹוֹ.

בֵּא וְרָאָה, מַה כְּתוּב בְּרִאוֹשׁוֹנָה? (שמות יד)
 וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה. וְכָלֵם רָאוּ אֶת הַזְּהָרִים הַעֲלִיוֹנִים נֶאֱוֹרִים בְּאֶסְפִּקְלָרִיָּה הַמְּאִירָה, שְׁכָתוּב (שם כ) וְכָל הָעַם רָאִים אֶת הַקּוֹלֵת. וְעַל הַיָּם הָיוּ רוֹאִים וְלֹא פּוֹחַדִים, שְׁכָתוּב זֶה אֱלֹוֹ וְאִנְוָהוּ. אַחַר שְׁחֲטָאוּ, פְּנֵי הַסְרָסוֹר לֹא הָיוּ יוֹכֵלִים לְרִאוֹת. מַה כְּתוּב? וַיִּירָאוּ מִגִּשְׁת אֱלֹוֹ. וּבֵא רָאָה, מַה כְּתוּב בְּהֶם? וַיִּתְנַצְּלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת עֲדָיִם מֵהַר חוֹרֵב, שְׁהַעֲבֵרוּ מֵהֶם אוֹתָם כְּלִי זִין שְׁהַתְּחַבְּרוּ בְּהֶם בְּהַר סִינַי, כְּדִי שְׁלֵא יִשְׁלַט אוֹתוֹ הַנְּחַשׁ הָרַע. כִּיּוֹן שְׁהַעֲבָרוּ מֵהֶם, מַה כְּתוּב? וּמִשָּׁה יִקַּח אֶת הָאֵהָל וְנִטְהַר לֹא מִחוּץ לַמִּחְנָה הַרְחֵק מִן הַמִּחְנָה. אָמַר רַבִּי אֱלֵעָזָר, מַה הַפְּסוּק הַזֶּה